

Начало>Съдебни процедури>Граждански дела>Срокове в процеса

Срокове в процеса

Латвия

1 Какви видове срокове съществуват в рамките на гражданските производства?

Процесуалните срокове представляват периоди от време, в рамките на които трябва да бъде предприето определено процесуално действие. Сроковете могат да бъдат класифицирани по следния начин в зависимост от това кой е обвързан с тях:

- сроковете, които трябва да спазва съдът, съдията или съдебният изпълнител, са определени от закона и обикновено са кратки. По гражданските производства тези срокове варират от 1 до 30 дни (например член 102, параграф 2 от Гражданския процесуален кодекс (*Civilprocesa likums*, наричан по-нататък „ГПК“) — 15 дни; член 140, параграф 9 от ГПК — 30 дни; член 341.6, параграф 2 от ГПК — 15 дни). Съдията трябва да се произнесе по допустимостта на исковата молба в срок от седем дни от получаването ѝ, но когато с исковата молба се иска връщане на дете в Латвия и трябва да бъде подадена до чужда държава, определението трябва да бъде постановено в съдебно заседание в срок от 15 дни след започване на производството. Постановяването на мерки за обезпечаване на иск трябва да бъде извършено не по-късно от деня след започването на процесуалните действия. Разпореждането на временна защита срещу насилие трябва да бъде постановено в срок до следващия работен ден след получаване на молбата, ако няма нужда да се изискват никакви допълнителни доказателства или ако евентуално забавяне би могло значително да засегне правата на ищеца; в други случаи то трябва да бъде постановено в срок до 20 дни след получаване на молбата. При определени видове дела е предвиден срок, в който съдебното дирене по делото трябва да започне или делото трябва да бъде повторно разгледано и да завърши с постановяване на решение. Препис от съдебното решение или определението се изпраща в срок от три дни след произнасяне на решението или издаване на определението, а ако е издадено съкратено решение — в срок от три дни след издаване на пълното решение. В закона са предвидени и други срокове. Понякога съдът или съдебният изпълнител трябва незабавно да предприеме определени действия. В определени случаи, които са предвидени в закона, има общи срокове, които съдилищата или съдиите могат да уточняват, като по този начин самите те определят срока, в който трябва да бъде предприето определеното действие. По сложни дела съдът може да изготви съкратено решение, което включва само уводна част и диспозитив. След това съдът изготвя пълното съдебно решение в срок от 14 дни и определя датата, на която ще бъде готово пълното съдебно решение. В Гражданския процесуален кодекс не са уточнени сроковете, в които съдът трябва да подготви гражданското дело и да се произнесе по него. Все пак в член 28 от Закона за съдебната власт (*Likums par tiesu varu*) се казва, че, за да се осигури защитата на нарушени права на дадено лице, съдебното дирене трябва да приключи „своевременно“, което означава, че случаят трябва да бъде разгледан възможно най-бързо. В същото време, като изключение от реда на обикновеното съдебно производство, в Гражданския процесуален кодекс са определени конкретни срокове за съдебното дирене при иски молби по определени категории граждански дела, които подлежат на специални процедури: например съдията трябва да вземе решение по искова молба за неоспорвано изпълнение на задължения в срок до седем дни от нейното получаване. Освен това в специализираното законодателство има също разпоредби, определящи кои въпроси следва да бъдат решавани по извънредна процедура (например трябва приоритетно да се разглежда всеки иск, свързан с гарантиране на правата и интересите на децата, както е предвидено в Закона за защита на правата на детето (*Bērnu tiesību aizsardzības likums*)).

- Сроковете за процесуалните действия, които трябва да бъдат предприети от страните в производството, са установени в Гражданския процесуален кодекс — 14 дни преди съдебното заседание за представянето на доказателства, освен ако съдията не е определил друг срок (седем дни в случай на писмена процедура); 10 дни за подаване на частна жалба (*blakus sūdzība*); 20 дни за подаване на въззивна жалба (*apelācija*) и т.н. В повечето случаи обаче сроковете, които са приложими за страните в производството и всички други заинтересовани страни, се определят от съда, съдията или съдебният изпълнител, който посочва конкретна дата като срок, който в законодателството е определен само общо, или посочва дата независимо, като взема предвид вида на процесуалното действие, разстоянието от местожителството или местонахождението на лицето и други обстоятелства.

Приложимите срокове за лица, които не са страни по делото, се определят единствено от съд или съдия.

Основните срокове са следните:

- срок за представяне на доказателства: освен ако съдията не определи друго, доказателствата трябва да бъдат представени в срок от 14 дни преди съдебното заседание (седем дни преди откриването на производството по писмената процедура). По време на заседанието доказателства могат да бъдат представяни по мотивирано искане на страна по спора или на трета страна, при условие че това няма да забави постановяването на решение по делото или че съдът приеме, че са налице основателни причини, поради които доказателствата не са били представени навреме, или че доказателствата се отнасят до факти, станали известни в хода на производството. Определението на съда да откаже допускане на доказателства не може да се обжалва, но възражения срещу него могат да бъдат повдигнати с въззивна (*apelācija*) или касационна жалба (*kasācija*);

- срок, в който ответникът следва да представи своя отговор: след започване на процесуални действия исковата молба трябва да бъде изпратена незабавно на ответника — на неговия официален електронен адрес или с препоръчана поща, като се укаже срок за представяне на писмен отговор в рамките на 15—30 дни от датата на изпращане на исковата молба;

- срок за отстраняване на нередности в искова молба за възобновяване на производство и ново разглеждане на делото: когато съдебното решение е произнесено в отсъствието на една от страните, ответникът разполага с 20 дни, считано от деня, в който е изпратено съдебното решение, в който срок да се обърне към съда с молба за възобновяване на производството и повторно разглеждане на делото;

срок за спиране на производство:

когато е починало физическо лице или юридическо лице е престанало да съществува, ако въпросното лице е страна в дадено производство или е трета страна с независим иск и когато правоотношението в спора позволява прехвърляне на права, съответният период е времето, необходимо за определяне на правопреемник или назначаване на процесуален представител;

когато съдът е установил такова ограничение на дееспособността на страна или на трето лице, което го възпрепятства да упражнява самостоятелно гражданските си процесуални права и задължения, съответният период е времето, необходимо за назначаване на процесуален представител;

когато страна в производството или трета страна не може да участва в производството поради сериозно заболяване, възраст или увреждане, съответният период е времето до изтичането на срока, който е определен от съда за назначаване на представител;

когато съдът вземе решение за подаване на молба в Конституционния съд или Конституционният съд е започнал процесуални действия по конституционен иск, предявен от ищеца (жалбоподателя); ако съдът реши да отправи преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз;

когато разглеждането на делото не е възможно преди решаването на друго гражданско, наказателно или административно дело, съответният период е времето, необходимо за влизане в сила на решение или съдебно решение по гражданско, наказателно или административно дело на Конституционния съд или на Съда на Европейския съюз;

когато страна в производството или трета страна с независим иск е извън границите на Латвия във връзка с дългосрочна командировка или по служебни дела, съответният период е времето, необходимо за издаване на заповед, с която се иска присъствието на ответника; когато страна в производството или трета страна с независим иск не може да участва в произнасянето по даден въпрос поради заболяване или когато съдът разпорежи изготвянето на доклад от вещо лице, съответният период е времето, което е необходимо, за да се прекрати действието на обстоятелствата, посочени в тези параграфи;

когато страните са съгласни с преустановяване на съдопроизводството и не възразява нито една трета страна с независим иск, съответният период е времето до изтичането на срока, определен в съдебното решение,

когато срещу ответника за действия, които са финансови по характер, е започнало производство по несъстоятелност на юридическо лице или физическо лице, съответният период е времето до приключването на производството по несъстоятелност.

Срок за подаване на въззивна жалба — въззивна жалба срещу решение на първоинстанционен съд може да бъде подадена в срок от 20 дни след произнасяне на решението. Когато е произнесено съкратено решение, срокът за подаване на жалба започва да тече от датата, която е определена от съда за изготвяне на пълното решение. Ако решението бъде изготвено след посочената дата, срокът за обжалването му започва да тече от датата, на която действително е изготвено. Въззивна жалба, подадена след изтичането на крайния срок, не се допуска до разглеждане и се връща на подателя;

частна жалба може да бъде представена в срок до 10 дни от деня, в който съдът е взел оспорваното решение, освен ако в Гражданския процесуален кодекс е предвидено друго. Частна жалба, подадена след изтичането на срока, не се допуска и се връща на подателя.

Срок за подаване на молба за разглеждане на новооткрити факти — срокът за подаване на такава молба започва да тече:

по отношение на обстоятелства, които са от съществено значение за делото и които са съществували по време на производството, но не са били и не е можело да бъдат известни на ищеца: от деня, в който са били установени тези факти;

по отношение на умишлено неверни свидетелски показания, становища на вещи лица или преводи, както и фалшифицирани писмени или веществени доказателства, установени във връзка със съдебно решение, което е породило правни последици по наказателно дело, въз основа на които е било постановено решението, или по отношение на престъпна дейност, установена във връзка със съдебно решение, което е породило правни последици по наказателно дело, въз основа на които незаконно или неоснователно е било постановено определение или взето съдебно решение: от деня, в който съдебното решение по наказателното дело влезе в законна сила;

по отношение на отмяна на съдебно решение или на решение на друга институция, на което се основава съдебното решение или решението по делото: от деня, в който съдебното решение за отмяна на съдебното решение по гражданското или наказателното дело влезе в сила, или от деня на отменяне на решението на другата институция, на което е основано определението или съдебното решение, чието отменяне се иска с оглед на новооткритите факти;

когато бъде признато, че дадена правна разпоредба, приложена при вземането на решение по делото, не е съвместима с правна разпоредба от по-висок ранг: от деня на влизане в сила на съдебното решение или другото решение, според което приложената разпоредба губи своята сила, тъй като не съответства на правната разпоредба от по-висок ранг.

Срокове за подаване на документи за изпълнение: документ за изпълнение може да бъде подаден за изпълнение в срок до 10 години от деня, в който решение на съд или съдия влезе в сила, освен ако в закона са определени други давностни срокове.

Когато в съдебно решение е определено, че даден дълг следва да бъде събран чрез периодични плащания, документът за изпълнение остава в сила през целия период, през който плащанията трябва да бъдат извършвани, като горепосоченият 10-годишен срок започва да тече, считано от последната дата, която е разрешена за всяко плащане.

2 Списък на неработните дни в съответствие с Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 от 3 юни 1971 г.

В Закона за празниците, възпоменанията и специалните дни (likums „Par svētku, atceres un atzīmējamām dienām”) следните дати се определят като официални празници:

1 януари: Нова година,

Разпети петък, Великден и Светли понеделник,

1 май: Ден на труда, честване на свикването на Учредителното събрание на Република Латвия,

4 май: честване на Декларацията за възстановяване на независимостта на Република Латвия,

втората неделя на месец май: Ден на майката,

Петдесетница,

23 юни: навечерието на Еньовден,

24 юни: Еньовден, Ден на лятното слънцестоене,

последния ден на националния фестивал на Латвия за песни и танци,

18 ноември: честване на официалното провъзгласяване на Република Латвия,

24, 25 и 26 декември: Коледа, Ден на зимното слънцестоене,

31 декември: навечерието на Нова година.

Православните, старостилните и лицата от други вероизповедания отбелязват Великден, Петдесетница и Коледа в дните, определени от тези вероизповедания.

Ако 4 май, последният ден на националния фестивал на Латвия за песни и танци, или 18 ноември се пада в събота или неделя, следващият работен ден е почивен.

3 Какви са общите правила, приложими за сроковете по различните граждански производства?

Процесуалните действия се извършват в рамките на определените от закона срокове. Когато законът не предвижда срок, срокът се определя от съда или от съдията. Определеният от съда или от съдията срок трябва да бъде достатъчно дълъг, за да може процесуалното действие да бъде предприето.

Срокът може да бъде точна дата или период, приключващ на определена дата, а също така период, изразен в години, месеци, дни или часове. Когато не е задължително действието да бъде предприето на определена дата, то може да бъде извършено по всяко време от указания срок. Периодът може да бъде определен по отношение на възникването на събитие, което със сигурност трябва да се случи.

4 Когато дадено действие или формалност трябва да се извърши в определен срок, от кой момент започва да тече този срок?

Изчисленият в години, месеци или дни процесуален срок започва да тече, считано от деня, следващ датата или събитието, което указва неговото начало.

Изчисленият в часове процесуален срок започва да тече от часа, следващ събитието, което указва неговото начало.

5 Възможно ли е начинът на предаване или връчване на документите (лично връчване чрез връчител или по пощата) да се отрази или да промени началния момент, от който тече срокът?

Съдебните документи се изпращат на лица предимно по електронен път, чрез онлайн система, ако адресатът е уведомил съда, че е съгласен да осъществява комуникация със съда чрез онлайн системата; на електронен адрес, предоставен от адресата, ако адресатът е уведомил съда, че е съгласен да използва електронна поща за кореспонденция със съда; на официалния електронен адрес на адресата. Когато документите се предават по електронен път, те се считат за връчени на третия ден след датата на изпращането им.

Ако предаването на съдебни документи по електронен път на физическо лице не е възможно, те се изпращат на декларирания адрес на пребиваване или местоживее на физическото лице. Съдебни документи могат да бъдат доставяни също така на работното място на лицето. Ако изпращането на съдебни документи по електронен път на юридическо лице не е възможно, те се изпращат до седалището му. Когато документите се изпращат по пощата, те се считат за връчени на седмия ден след датата на изпращането им.

Съдебните документи могат да бъдат връчени лично на адресата или на всеки пълнолетен член от семейството, живеещ на адреса на адресата. В този случай документите се считат за връчени на датата, на която са били приети от адресата или от друго лице.

Въпросът дали съдебните документи са били връчени не се определя сам по себе си от това дали те са били доставени на декларираното местоживее на физическо лице, на допълнителен адрес, посочен в декларацията за местоживее, на адреса, посочен от физическото лице за кореспонденция със съда, или на седалището на юридическо лице, дали е получено уведомление от пощенската служба, с което се уведомява, че пратката е доставена, или дали документите са върнати. Адресатът може да опровергае презумпцията, че документите са били връчени на седмия ден от деня на изпращането им, ако са били изпратени по пощата, или на третия ден от изпращането им, ако са били изпратени по електронната поща или са били изпратени онлайн, като посочи обективни обстоятелства извън своя контрол, които са му попречили да получи документите на посочения адрес. Ако получателят откаже да приеме съдебните документи, документите се считат за връчени на датата, на която получателят е отказал да ги приеме.

6 Ако срокът започва да тече от настъпването на дадено събитие, денят на настъпване на събитието включва ли се в срока?

Не. Ако срокът започва да тече от настъпването на дадено събитие, започва да се брои от деня, следващ деня на настъпване на събитието, което определя неговото начало.

7 Когато срокът се брой в дни, посоченият брой дни до календарни дни ли се отнася или до работни дни?

Ако срокът е изразен в дни, броят на дните включва всички календарни дни.

8 А когато този срок се брой в седмици, месеци или години?

Сроковете изразени в години, месеци или дни, включват календарни дни.

9 Кога изтича срокът, ако се брой в седмици, месеци или години?

Срок, който е изразен в години, изтича в съответния месец и на съответния ден от последната година от срока.

Срок, който е изразен в месеци, изтича на съответната дата от последния месец от срока. Когато даден срок, който е изразен в месеци, завършва в месец, в който няма съответната дата, той изтича на последния ден от съответния месец.

Срок, който е удължен до конкретна дата, изтича на съответната дата.

Процесуално действие, чийто срок изтича, може да бъде извършено до полунощ в последния ден от срока.

Срокът за всяко едно процесуално действие, което следва да бъде извършено в съда, изтича в момента, в който съдът преустанови работа. Ако искова молба, жалба или друг документ бъдат предадени на служба за комуникация преди полунощ в последния ден от срока, те се смятат за подадени в срок.

10 Ако срокът изтича в събота, неделя, неработен ден или на официален празник, той удължава ли се до първия следващ работен ден?

Ако срокът изтича в събота, неделя или официален национален празник, следващият работен ден се счита за последен ден от срока.

11 Съществуват ли обстоятелства, при които сроковете се удължават? При какви условия може да се ползва такова удължаване на срока?

Само срокове, които са определени от съд или съдия, могат да бъдат удължавани по искане на страна по делото. Други срокове, които са определени със закон обаче, могат да бъдат възстановявани от съда по искане на страна по делото. Молбата за удължаване на срок или за възстановяване на пропуснат срок се подава до съда, пред който е трябвало да се извърши забавеното процесуално действие, след което тя се разглежда по реда на писмена процедура. Преди разглеждането на молбата страните по производството се уведомяват за предстоящата процедура и получават препис от молбата за удължаване или за възстановяване на срока. Към молбата за възстановяване на процесуален срок се прилагат документите, необходими за извършване на процесуалното действие, както и документи, обосноваващи възстановяването на срока. Срок, който е бил определен от съдия, може да бъде удължаван едностранно от съдията. Срецу отказа на съда или съдията да удължи или възстанови даден срок може да се подаде частна жалба.

12 Какви са сроковете за обжалване?

Частната жалба може да бъде подадена в срок от 10 дни от деня, в който съдът е постановил определението.

Ако определението е постановено в закрито заседание, срокът за подаване на частна жалба тече от деня на връчване на определението.

Ако определението е постановено в отсъствието на страна (например разпореждане за събиране на доказателства или разпореждане на мярка за временна защита), срокът за подаване на частна жалба започва да тече от деня на връчване или изпращане на определението.

Ако съдебно определение е било изпратено на лице, чието местожителство или местонахождение или седалището на юридическо лице не е в Латвия, но адресът му е известен, в съответствие със законодателството на ЕС или с международните споразумения, които са обвързващи за Латвия, лицето може да подаде частна жалба в срок от 15 дни от деня на връчване на определението или, ако съдът е издал съкратено решение — от деня на връчване на пълното решение.

Въззивната жалба (*apelācija*) трябва да бъде подадена в срок от 20 дни от деня на произнасяне на съдебното решение, или, ако е произнесено съкратено съдебно решение — от датата, която съдът е определил за изготвяне на пълното съдебно решение. Ако решението бъде изготвено след посочената дата, срокът за обжалването му започва да тече от датата, на която действително е изготвено.

Ако съдебното решение е било изпратено на лице, чието местожителство или местонахождение или седалището на юридическо лице не е в Латвия, но адресът му е известен, в съответствие със законодателството на ЕС или с международните споразумения, които са обвързващи за Латвия, лицето може да подаде въззивна жалба в срок от 20 дни от деня на връчване на съдебното решение.

Касационната жалба (*kasācija*) трябва да бъде подадена в срок от 30 дни от деня на произнасяне на съдебното решение, или, ако е произнесено съкратено съдебно решение — от датата, която съдът е определил за изготвяне на пълното съдебно решение. Ако решението бъде изготвено след посочената дата, срокът за обжалването му започва да тече от датата, на която действително е изготвено.

Ако съдебното решение е било изпратено на лице, чието местожителство или местонахождение или седалището на юридическо лице не е в Латвия, но адресът му е известен, в съответствие със законодателството на ЕС или с международните споразумения, които са обвързващи за Латвия, лицето може да подаде касационна жалба в срок от 30 дни от деня на връчване на съдебното решение.

Въззивна или касационна жалба, която е подадена след изтичането на срока, е недопустима и се връща на подателя. Срещу определението на съдията да отхвърли въззивна или касационна жалба може да се подаде частна в срок от 10 дни от деня, в който съдът е издал определението. В случай на специални категории спорове, например за признаване на решение, взето от чуждестранен съд, могат да бъдат предвидени специални срокове за подаване на жалби, които се определят на база конкретен случай при спазване на нормите, уреждащи гражданското производство.

13 Съдилищата могат ли да изменят сроковете, по-специално сроковете за явяване пред съда или да определят специална дата за явяване пред съда?

Съдът трябва да отложи разглеждането на дело и да определи друга дата за съдебното заседание, ако:

някоя страна по делото отсъства от заседанието и не е била уведомена за времето и мястото на заседанието,

някоя страна по делото, която е била уведомена за времето и мястото на заседанието, все пак отсъства от заседанието поради причини, които съдът смята за уважителни,

на ответника не е връчена исковата молба и поради тази причина ответникът иска отлагане на решението по въпроса,

е необходимо да бъде призовано — като страна по делото — лице, чиито права или законни интереси може да бъдат нарушени от решението на съда,

ако отлагането може да спомогне за възобновяване на съжителството на съпрузите или да насърчи уреждане на спора по взаимно съгласие, съдът може по собствена инициатива да отложи заседанието. За тази цел и по искане на страна разглеждането на делото също може да бъде отлагано многократно;

местожителството или местонахождението на ответника не е в Латвия и му е била изпратена призовка за времето и мястото на съдебното заседание и е получено потвърждение за връчването на документите, но ответникът не е получил призовката навреме и не се яви на съдебното заседание,

местожителството или местонахождението на ответника не е в Латвия и му е било изпратено известие за времето и мястото на съдебното заседание или исковата молба, но не е получено потвърждение и ответникът не се яви на съдебното заседание, се получи съгласието на страните за медиация.

Съдът може да отлага разглеждането на делото също при други обстоятелства.

Съдът може да отложи разглеждането на делото:

ако жалбоподателят, който е бил уведомен за времето и мястото на съдебното заседание, не се яви по неизвестни причини,

ако ответникът, който е бил уведомен за времето и мястото на съдебното заседание, не се яви по неизвестни причини,

ако съдът прецени, че е невъзможно да реши делото поради неявяването на страна, чието присъствие по закон е задължително, или на свидетел, вещо лице или устен преводач, осигурен от съда,

по искане на страна по делото, която моли да ѝ се даде възможност да представи допълнителни доказателства,

ако дадено лице не може да участва в съдебно заседание чрез видеоконференция, поради технически или други причини извън контрола на съда, ако устен преводач отсъства от заседанието поради причини, които съдът смята за уважителни.

14 Ако на страна, пребиваваща на място, където би се ползвала от удължаване на срока, бъде връчен акт на друго място, където пребиваващите лица, не се ползват от такова удължаване на срока, губи ли страната правото си да се ползва от това предимство?

Не. Според нормите на гражданското производство при доставянето и връчването на съдебни документи на лице, чието местожителство или местопребиваване е извън Латвия, се прилага различен механизъм и процесуалните срокове, които започват да текат от момента на получаване на съдебните документ, се изчисляват по различен начин.

Например по принцип обжалването на решение на първоинстанционен съд може да бъде подадено в срок от 20 дни от деня на произнасяне на съдебното решение. Ако съдебното решение е изпратено на страна, чието местожителство или местонахождение е извън Латвия, въпросното лице има право да подаде жалба в срок от 20 дни от деня на връчване на съдебното решение. Когато за различните страни по делото са предвидени различни срокове за подаване на жалби срещу решение на първоинстанционен съд, съдебното решение влиза в сила, ако не бъде подадена жалба в допустимия за обжалване срок, изчислен, считано от последната дата на връчване на съдебното решение, освен ако не бъде подадена въззивна жалба.

15 Какви са последиците при неспазване на сроковете?

При изтичането на определения по закон или от съда срок се прекратява правото на предприемане на дадено процесуално действие. Възражения и документи, подадени след изтичането на срока, не се допускат.

16 При изтичане на срока с какви правни средства за защита разполагат пропусналите срока лица, т.е. неизправните страни?

По молба на една от страните в производството съдът възстановява пропуснати процесуални срокове, ако прецени, че причините за пропускането им са основателни.

Например не е възможно да се възстанови срок за представяне на документ за изпълнение след изтичане на 10-годишния давностен срок, който е започнал да тече, считано от деня на влизане в сила на съответното решение на съда или съдията.

С възстановяването на пропуснат срок, съдът разрешава и извършване на забавените процесуални действия.

Преди да изтекат определения от съда, съдията или съдебен изпълнител процесуални срокове могат да бъдат удължени по искане на страна.

Определения от закона срокове не могат да бъдат удължавани. Когато бъде пропуснат срок, определен от съд, съдия или съдебен изпълнител, лицето, което е било обвързано от срока, може да поиска определянето на нов срок за извършване на процесуално действие.

Молбата за удължаване на срок или за възстановяване на срок, който е бил пропуснат, се подава до съда, в който е трябвало да бъде извършено забавеното действие. Молбата се разглежда на съдебно заседание, като страните биват уведомени предварително за времето и мястото на заседанието. Неявяването на страна не е пречка за вземането на решение по молбата.

Към молбата за възстановяване на процесуален срок се прилагат документите, необходими за извършване на процесуалното действие, както и документи, обосноваващи възстановяването на срока.

Срок, който е бил определен от съдия, може да бъде удължаван еднолично от съдията.

Срещу отказа на съда или съдията да удължи или възстанови даден срок може да се подаде частна жалба.

Последна актуализация: 05/04/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.